

[: Čí je to polečko nevorané? :]
[: To je mého synka zanedbané. :]

Dyž se polámalo, dej ho spravit,
překterak se tě mám, synku, zbavit.

Copak jsi, můj synu, co jsi dělal,
že jsi svého pole nezavoral?

»Copak mě, tatíčku, nerád máte,
že vy mě od sebe vyháníte?

»Zvorál jsem, tatíčku, ale málo,
že se mně rádylo polámalo.«

Nevyhánějte mě, já půjdu sám,
sedna na koníčka, budu husar.«

1497.

Z Rakvic

Šo-ha-ju, šo-ha-ju, va-ši tě hle-da-jú, že ko-ni-čky vra-né o-broku nema-jú, o-bro-ku ne-ma-jú.

Šohaju, šohaju,
vaší tě hledajú,
že koníčky vrané
[: obroku nemáú. :]

Nemajú, nemáú,
nech trochu počkajú,
šak já čekat mosím,
než mně na stůl dajú.¹⁾

¹⁾ šak mě nečekali
se žádnú večerů.

1498.

Z Lichnova u Příbora

Ta vel-čovská hr-di-na, za klo-bukem če-ti-na; a dy při-jdě do ma-šta-le, ši-mla za o-cas dvi-ha.

Ta velčovská hrdina,
za klobukem četina;
a dy přijde do maštale,
šimla za ocas dviha.

Pohonič je lenivy,
koně stoja, jedly by,

štyr takych by moje ručky
na obušku uněsly.

A ta dívka leniva,
jakživa noh němyla;
ruky ma jak vrana bile,
přece by se vdavala.

V lyžniku su chrobaky,
maju křidla, dōbaky,
ta vařecha jak palica,
švrlak jak plužne kolca.

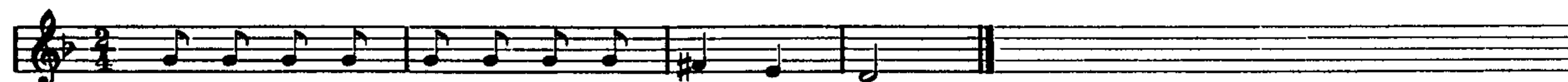
728. STAROST

1499.

Z Březnice

Jak ži-vi bu-de-me, dyž ne-na-se-je-me tvr-dé-ho o-bro-ku,

ne-bu-de nám, na mú vě-ru, do sko-ku.

Jak živi budeme,
dyž nenasejeme
tvrdého obroku,
nebude nám, na mú věru, do skoku.¹⁾

Pohanka chybila,
réž se nezrodila,
po mále zemáků,
přibude nám ve Březnici žebráků.²⁾